

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

1/2019

Vážené a milé čtenářky, vážení a milí čtenáři, členky, členové Sdružení přeji Vám všem šťastný a úspěšný nový rok 2019.

Šárka Horská, redaktorka

OZNÁMENÍ

Plán setkání regionu PRAHA na rok 2019

Setkání se uskuteční v **hotelu Legie** v **13.00 hod.** ve **4. patře** v zasedací místnosti ČSOL.

1. pololetí 2019	2. pololetí 2019
30. 1.	25. 9.
27. 2.	30. 10.
27. 3.	27. 11.
14. 4.	18. 12.
29. 5.	
26. 6.	

Za region Praha: Ing. Ludvík Engel

ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY

Členské příspěvky ve výši 250 Kč schválené dne 28. listopadu 2018 uhradte v měsíci lednu a únoru 2019 ve svých regionech.

CV SCVP

Termíny setkání regionu Chomutov v roce 2019

vždy v 13.00 hod. restaurace U Lípy.

30. 1.	24. 4.	30. 10.
27. 2.	30. 5.	7. 11.
27. 3.	26. 6.	18. 12.

20. 9. se koná Výroční členská schůze ve Středisku kulturních a knihovnických služeb v ulici Palackého č. 85.

Za region Jaroslav Báča

Region Podbořany

Přípravný výbor Regionu Podbořany oznamuje, že dne 28. února proběhne krajské setkání v Národním domě v Podbořanech s volbou předsednictva.

Program

14.00 prezence, prodej knih s volyňskou tematikou, příjem přihlášek ke kandidatuře do předsednictva

15.00 zahájení, představení kandidátů na předsednictví v Regionu Podbořany, volba předsednictva

16.00 slovo předsedkyně Dagmar Martinkové, seznámení s programem na rok 2019

Svoji účast prosím potvrďte prosím na telefonní číslo 770 144 521 nebo e-mailem na: edita.langpaulova@fdv.cz a to do 15. února.

Nový odznak k 75. výročí Karpatsko-dukelské operace

Již delší dobu předsednictvo řešilo výrobu odznáčku, který byl na počátku existence Svazu v letech 1946–1947 vyroben. Fakticky symbolizoval vojenskou historii většiny členů, kteří se se zbraní v ruce a pod praporem s nápisem „Věrní zůstaneme“ probíjeli do své vlasti. Symbolizuje i starý znak spolku. Mnozí z nás podobu tohoto znaku již nosí i na tričku. Možná ještě někdo z vás tento odznáček vyrobený po válce vlastníte, ale není jich už moc.

Konečně se podařilo najít firmu a šikovného grafika, kteří podle původního vyrobili skutečně zdařilý odznak.

Bylo vyrobeno 300 ks a věříme, že brzy budou vyprodány. Tímto odznakem chceme zahájit letošní vzpomínkový rok 75 let od Karpatsko-dukelské operace. Cena odznáčku je 120 Kč, ale zpět se může i vyšší částkou. Svůj zájem o odznak nahlaste prosím svým předsedům regionů, kteří vám tento odznak už mohou přivést na začátku února po zasedání celostátního výboru v Praze.

Dagmar Martinková

POZVÁNKY

POZVÁNKA

na tradiční 6. Reprezentační ples volyňských Čechů a jejich přátel, který se bude konat ve velkém sále hotelu Koliba v Litoměřicích

v sobotu dne 15. února 2018 od 20.00 hodin

Srdečně zveme naše členy a jejich přátele z Čech a Moravy, kterým bude k tanci a poslechu hrát oblíbená skupina KADET Ing. Antonína Kučery. Nebude chybět ani bohatá tombola.

Vstupné 150 Kč. Ubytování je možné zajistit přímo v hotelu Koliba na čísle telefonu 416 732 911, nebo mailem: koliba@post.cz.

Těšíme se na Vás.

Miroslav Kučera,
předseda regionu Litoměřice

Vstupenky je možné zakoupit, případně objednat u:

- předsedy Miroslava Kučery na Kolibě v Litoměřicích, č. tel. 777 165 898
- jednatelky Daniely Zelenkové, tel. 723 326 841

10denní ZÁJEZD VOLYŇ 2019

11. července: odjezd ze ŽATCE v 6.00 ráno z autobusového nádraží.

Zastávka v PRAZE v 7.15 – odjezd naproti hlavní budovy Hlavního vlakového nádraží. Zastávka v BRNĚ v 10.00 na zastávce autobusu u autobusového nádraží Na Zvonařce. Zastávka ve VYŠKOVĚ, čerpačka při druhém výjezdu na Vyškov asi v 10.45–11.00 (podle stavu dálnice). Zde krátká zdravotní zastávka.

Zastávka v OLOMOUCI asi v 11.40–12.00 na zastávce naproti poště u hlavního vlakového nádraží.

Přejezd do Polska do Krakova v odpoledních hodinách, ubytování, odpolední a večerní procházka města.

12. července: přejezd na Ukrajinu, cílové město Rovno, (Volyňská oblast), ubytování na 3 noci. Možnost vlastního programu (návštěva blízkých, bývalých českých vesnic, nebo návštěva luckého hradu v centru města, nákupy apod.).

Položení věnce u pomníku padlých volyňských Čechů v Rovně.

13. července: dopoledne pieta v bývalém Českém Malíně vypáleném nacisty 13. července 1943. Odpoledne prohlídka Lucka.

14. července: volný den, (prohlídka města, případně pivnice, kde vaří pivo český sládek, možnost návštěvy bývalých českých vesnic a známých).

15. července: ráno odjezd do Kyjeva se zastávkou v Žitomíru. Ubytování na 3 noci.

16. července: prohlídka Kyjeva, (Muzeum Černobyli, katedrála sv. Sofie, Sofijevské náměstí, Majdan Nezaležnosti, třída Chreščatyk, Kijevskopečerská lávra, chrám sv. Michaela, projížďka po Dněpru Raketou).

17. července: nepovinný výlet k Černobyli do města Pripjať místní cestovní agenturou, kde musím do konce ledna zarezervovat místa (cena kolem 50–60 Euro – platíte si sami).

18. července: odjezd do Lvova, ubytování 2 noci.

19. července: prohlídka historické části města, poslední nákupy na tržnici a na bleším trhu.

20. července: odjezd v ranních hodinách přes Polsko do Čech.

Cena: 10 000 Kč. V ceně je doprava autobusem, 9× ubytování, 7× snídaně, 7× večeře, některé večeře jsou ještě v jednání. Program se ještě drobně může změnit, ale hlavní destinace zůstávají. Budeme přece jen na Ukrajině. Vstupy do muzeí si platíte.

Ceny na Ukrajině jsou pro nás poměrně příznivé, například jídlo pořídíte jako u nás (ve velkých městech), nebo spíše levněji, ovšem bezkonkurenční je cena vodky!

Doporučené kapesné asi 3 000 Kč, záleží na tom, jak moc chcete nakupovat (vodku – je možné přivést 1 litr na osobu, pohanku, cigarety – je možné přivést 2 krabičky na osobu, kečup, sušené rybičky, atd., nebo jak moc rádi pijete pivo a jíte ukrajinské jídlo). Pokud chcete navštívit bývalou českou vesnici, taxikář si vezme v průměru za půl dne 400 Kč (někdy i méně).

Co se týká počasí, obvykle je v tuto dobu na Ukrajině teplo až horko. Myslete tedy stále na tekutiny (tedy hlavně vodu – ale vše si můžete průběžně nakupovat, nevozte vše z domu!!!), doporučuji pohodlné volné oblečení a dobré boty (pro návštěvy vesnic důležité). A je zde dost komárů, kteří nás volyňské Čechy, tak jako domorodce, mají v oblibě.

DŮLEŽITÉ – NUTNÉ – NEZAPOMEŇTE CESTOVNÍ PAS!!! Doporučuji základní pojištění na cestu (není v ceně zájezdu).

Zálohu zájezdu tj. 5 000 Kč uhradte do 31. ledna 2019 na účet č.: 189 497 857/0300.

Do zprávy uvést za koho platíte. Doplatek uhradte do 31. 5. 2019.

Pokud z nějakých vážných důvodů nebudete moci odjet, nejlépe když najdete za sebe náhradu. Pokud ne, vrátíme vám peníze, ale musíme si strhnout 10 % storno poplatek z celkové ceny zájezdu za již vynaložené náklady.

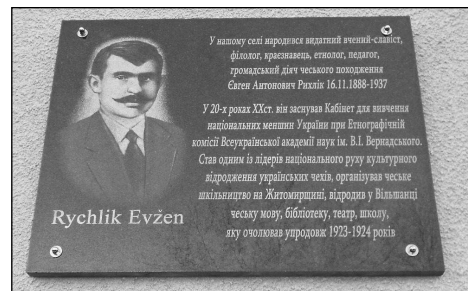
Nahlaste, kde budete nastupovat e-mailem, případně telefonicky, informujte, pokud dojde k jakékoliv změně na 721 066 688, e-mail Baca.Jaroslav@seznam.cz.

Pro velký zájem o tento zájezd si včas zarezervujte místo.

NA VŠECHNY ÚČASTNÍKY SE TĚŠÍM,
Jaroslav Báča, Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

Odhalení pamětní desky prof. Evženu Rychlíkovi

Dne 16. listopadu 2018 se v bývalé české obci Vilšanka (Olšanka) Čudnijevského rajonu Žitomírské oblasti uskutečnilo občanským spolkem Češi Vilšanky slavnostní odhalení pamětní desky vynikajícímu krajanovi, lingvistovi, etnografovi, profesorovi Evženovi Rychlíkovi. Při zahajovacím ceremoniálu byli přítomní obyvatelé vesnice a žáci místní školy.

Pamětní deska

Slavnostního aktu se také zúčastnili atašé Velvyslanectví České republiky na Ukrajině, David Mašek, vedoucí kulturního odboru Čudnijevského okresní státní administrace Svitlana Zakharchenko, předsedkyně České národní rady Ukrajiny Ljudmila Muchinová, CSc., předsedkyně spolku, výzkumný pracovník Ústavu archivnictví Národní knihovny Ukrajiny akademie věd Ukrajiny Sergij Kovalenko, prof. Ludmila Pavlenko, CSc. z Ševčenkovy Národní univerzity, „Chernihivský Collegium“, učitelka českého jazyka Eva Řezničková.

Odhalení desky

Pamětní desku na budově školy, kde pracoval tento významný rodák, odhalily: badatelka životní a vědecké cesty E. Rychlíka paní Ludmila Pavlenko a ředitel Vilšanské školy Igor Hopkalo. S úvodním slovem před přítomnými účastníky akce vystoupila předsed-

kyňe spolku Češi Vilšanky Ludmila Hajdamančuková (Vavříček). Ve svém projevu zdůraznila, že Češi žili s Ukrajinci v obci vedle sebe po mnoho let v míru a harmonii. Češi významně přispěli k rozvoji hospodářského a kulturního života obce. Vzpomněla si také na famózní překladatelku z ukrajinské literatury, spisovatelku, redaktorku Vlastimilu Abžotocká (rodné příjmení Klich), spisovatele Jaroslava Andrše.

Další slavnostní události pokračovaly ve školní aule. Badatelka L. Pavlenková vyprávěla o málo známých stránkách osudu krajana – E. A. Rychlíka. Dnes je památka na tohoto vynikajícího vědce zvěčněna v názvech ulic ve městech Žitomír a Nižýn.

K přítomným obyvatelům se obrátil výzkumný pracovník historie české menšiny na Ukrajině S. Kovalenko s prosbou o pomoc při sepsání dějin vesnice Vilšanky, tedy vyzval vesničany k psaní memoárů, předání elektronických kopií fotografií, historických dokumentů, uložených v rodinných archívech.

Na slavnostní ceremonii dorazili i hosté z Prahy – potomci bývalých obyvatel Vilšanky: Vladimír Volný a Miluše Průšová, kteří se podíleli vzpomínkami svých rodičů na život jejich předků na Ukrajině. Hosté podarovali spolek Češi Vilšanky učebnicemi českého jazyka, překlady české literatury a knihami o dějinách české komunity na Ukrajině.

Vzpomínka na dobrého člověka

Dne 27. ledna 2019 by oslavil 100. narozeniny pan Josef Faltys, rodák z Volyně. Dovolte mi krátkou vzpomínku na tohoto obyčejného, ale přesto vzácného a dobrého člověka.

Narodil se nedlouho po skončení první světové války v Hlinsku nedaleko města Rovno jako čtvrté a poslední dítě českým rodičům Josefovi a Pavlíně, rozené Listíkové. Spolu s bratrem Alexandrem vyrůstal pod dohledem o mnoho starších sester Olgy a Marie.

Chodil do polské školy v Hlinsku, kde se však vyučovala i čeština. Kromě toho hovořil velmi dobře ukrajinsky a rusky. Ochotně již od raného dětství pomáhal rodičům v hospodářství, měl velmi rád zvířata a práci kolem nich. V roce 1941 byl odveden do Rudé armády a krátce po absolvování zá-

školáci s českými kořeny připravili slavnostní pozdravy: Sergej a Anton Štáchovi na kytaru zahráli melodii české lidové písně „Anička“; Olga Skřivánková zazpívala českou lidovou písničku, Alexandr Štach recitoval báseň v češtině.

L. Hajdamančuková, předsedkyně krajského spolku, uspořádala pro hosty prohlídku obce. Hosté se seznámili s malebnou krajinou, viděli dosud stojící české domy, chlěvy, studny, ruiny kdysi slavného pivovaru mecenáše Václava Kliche. Poté navštívili český hřbitov, který byl až donedávna velmi zanedbaný, ukradené kamenné náhrobky, svržené pomníky. Členové spolku „Češi Vilšanky“ posekali přerostlé keře, pokáceli všechny stromy a uklidili odpadky. Hřbitov potřebuje další uspořádání a finanční pomoc mecenášů k dalšímu zvelebení.

Hosté položili květiny k pomníku otce E. Rychlíka – Antonína Rychlíka. Také seznámili s exponáty budoucího českého muzea vesnice Vilšanka, ale bohužel muzeum zatím nemá žádné prostory. Slavnostní ceremonie byla završena hostinou s českými a ukrajinskými pokrmy.

*Sergij Kovalenko,
Vilšanka-Kyjev, listopad 2018*

*Překlad z ukrajinštiny
doc. Boris Iljuk, CSc.*

kladního výcviku ho na vojně zastihl začátek druhé světové války. Byl nasazen u pozemního vojska, kde v průběhu bojů proti německé armádě v důsledku válečných útrap těžce onemocněl. Po uzdravení pracoval v rámci rekonvalescence určitý čas v týlu, většinou jako pomocník na zemědělském statku nebo jako dělník v továrnách.

Po založení 1. Československého armádního sboru se k němu se souhlasem úřadů bez velkého rozmýšlení přihlásil. S dělostřeleckým plukem prošel celou frontu, účastnil se i Karpatsko-dukelské operace. Prožil mnoho válečných útrap,

viděl na těžká zranění a nemoci umírat své kamarády, sám zažil hlad, nemoci i krutou zimu. Více než dva roky neměl vůbec žádné zprávy o své rodině, která zůstala na Volyni. Na tuto těžkou dobu často vzpomínal i v pokročilém stáří a vyprávěl o ní svému synovi i vnoučatům.

V roce 1945 byl pan Josef Faltys demobilizován a usadil se v Mladějovicích u Šternberka, které se po příjezdu rodičů v roce 1947 staly jeho opravdovým novým domovem. S pomocí rodičů soukromě hospodařil, pracoval na poli a choval hospodářská zvířata.

19. července 1958 se oženil s Marií Kořenkovou a o rok později se jim narodil syn Josef. V témže roce vstoupil pan Faltys do zemědělského družstva.

Válečné útrapy a těžká dřina v zemědělství natrvalo poznamenaly jeho zdraví, po prodělání vážné nemoci již nemohl tak těžce pracovat. I po příznání částečného invalidního důchodu byl v zemědělském družstvu zaměstnán jako skladník.

Po odchodu do starobního důchodu, s přibývajícím věkem a ubývajícím silami již s manželkou potřebovali pomoc, a tak se přestěhovali za svým synem do Bohuňovic u Olomouce. Zde se ještě spoustu let těšili ze své zahrádky a ze tří vnoučat.

Pan Josef Faltys měl velmi rád lidi, pro každého vždy našel pochopení a dobré slovo. Rád a velmi zajímavě vyprávěl o svém životě a i přes různé zdravotní potíže mu nescházel ani smysl pro humor. S manželkou Marií strávili 51 společných let. Život pana Josefa Faltyse se uzavřel po krátké nemoci 2. ledna 2010 ve věku nedožitých 91 let.

Odešel dobrý člověk, na kterého stále s láskou vzpomínáme.

Syn Josef Faltys s rodinou

Vánoční setkání Vyškovského regionu v Bohdalicích

V polovině prosince se uskutečnilo vánoční setkání regionu Vyškovsko opět v muzeu v Bohdalicích. Součástí setkání byla také prohlídka muzejní expozice, která mimo další regionální historii dokládá přítomnost volyňských Čechů v regionu od roku 1945. Navíc

se v současné době v muzeu nachází též výstava 100 let Zborova, obohacená o regionální historii v době 1. světové války. Proběhla beseda s prezentací k historii a současnosti válečných hrobů na Ukrajině a v Rusku, doprovázená fotografiemi, které jsem pořídila na pouti k výročí 100 let Bachmače a 75 let od bitvy o Sokolovo a z nedávné pouti do Ruska za legionářskými hroby až za Ural. Mladší účastníci setkání měli připravenou „mýdlovou dílnu“ kde si mohli vyrobit pro sebe a své blízké barevná a voňavá mýdla různých tvarů. Na závěr setkání se region Vyškov rozhodl věnovat na tiskový fond 2 000 Kč.

Členové regionu zavzpomínali, jak kdysi bylo obvyklé právě při podobných příležitostech vybírat peníze například na Matici školskou. Tak nyní to bylo na tiskový fond.

Dagmar Martinková

Náš život po válce v Ostrohu

Něco jsem už o tom napsala, možná se budu opakovat a vy čtenáři si nedokážete představit, jaký byl složitý život v době války, ale i po válce to nebylo jednoduché. Město bylo rozbombardované. Jídlo bylo na přiděl, stáli jsme

frontu s penězma a s lístkama na chleba, když jsme se dostali k pultu, chleba došel, přidělové lístky - poukázky byly vystaveny na jednotlivé dny po gramech. Zítra nám v obchodě nedali chleba za včerejší den – přežil jsi, tak o co jde. Nestačilo říci, já jsem si půjčil chleba.

Že skončila válka, bylo znát všude, zlepšily se nám ve škole podmínky, dostali jsme dřevo a mohli jsme si topit ve třídách v krbech, přibývalo na ulicích invalidů – lidí bez noh nebo bez ruky, nebo i bez obou rukou.

(pokračování na další straně)

Vážení čtenáři, s laskavým svolením redakce Židovského tiskového a informačního servisu přetiskujeme článek v plném znění o ocenění rodiny volyňských Čechů Šircových

Izrael ocení Šircovy, rodinu volyňských Čechů, za záchranu Židovky během holocaustu na Ukrajině

6. 11. 2018, -tz, jg- | Z domova
ŽATEC – Izrael ocení sourozence Václava Širce a Marii Kelnerovou (roz. Šircovou) titulem Spravedlivý mezi národy, kteří společně s celou svou rodinou zachránili během holocaustu život Rachel Rabinovicz-Kvasgaltnerové. Ceremonie proběhne za podpory města Žatec, starostky a senátorky města paní Zdeňky Hamousové, spolku Žatecké synagoga, Židovské obce Teplice a Spolku rodáků města Žatec ve čtvrtek 8. listopadu v 17 hodin. Ocenění převzme v žatecké synagoze z rukou Daniela Merona, velvyslance Státu Izrael, potomci a rodinní příslušníci sourozenců Šircových. Při této příležitosti shromáždění účastníci zároveň vzpomenu tragických událostí Křišťálové noci, od kterých v těchto dnech uplyne 80 let. Slavnostního předávání se bude účastnit dcera zachráněné Rachel Rabinovicz-Kvasgaltnerové, paní Yaffa Riesenfeld a další významní hosté.

Oceněných titulem Spravedlivý mezi národy z řad Čechů a Čechoslováků, včetně Šircových, bude již 122.

© archiv rodiny Šircových

Na školní fotografii z počátku 40. let k sobě Marie Šircová a Rachel Kvasgaltnerová (4. a 5. zleva) kloní hlavy. Byly kamarádky.

Příběh záchrany se udál v prostředí Volyňských Čechů na území dnešní Ukrajiny. Jeho detaily vylíčila sama zachráněná, Rachel Rabinovicz-Kvasgaltnerová, v dopise, který napsala v hebrejštině:

„Narodila jsem se 28. března 1925 v malém městečku Malinov, dnešní Ukrajině. Můj tatínek byl lékárníkem a v okolí ho všichni dobře znali. Rodina Šircova patřila k jeho nejbližším přátelům. Šircovi měli velké hospodářství.

Když přišel rozkaz zlikvidovat místní ghetto, Václav Širc pro mě při-

šel a odvedl mě k sobě domů. Nějakou dobu jsem zůstala u Širců, avšak jen do chvíle, kdy jednoho dne přišli ozbrojení Ukrajinci, kteří znali mého tatínka, hrozili Šircovým a přikázali mi usedlost okamžitě opustit. Pan Širc mě odvezl ke své sestře, ale ani zde to nebylo bezpečné. Rozhodla jsem se ukrývat v lese, spolu s partyzány a některými dalšími lidmi z naší ves-

nice. Situace však byla velmi těžká, byla jsem vyhladovělá k smrti, kůži jsem měla pokrytou otevřenými ranami a vředy. Na samém pokraji smrti jsem se rozhodla vrátit k Šircům, k mé úžasné a nejdražší rodině.

Přivítali mě zpět s velkým nadšením a láskou. Marie Šircová mi ihned

připravila skrýš a neustále mi nosila jídlo. Byla jsem vyhublá a zcela vysílená a nedokázala jsem toho mnoho sníst. Marie ošetřila také rány, které pokrývaly většinu mého těla. Od té doby mě Šircovi ukrývali až do osvobození.“

Zdroj: Židovský tiskový a informační servis,

<http://www.ztis.cz/rubrika/z-domova/clanek/izrael-oceni-sircovy-rodinu-volyňských-cechu-za-zachranu-zidovky-behem-holocaustu-na-ukrajine>

Diplom udělováný
Památníkem Jad
Vašem v Jeruzalémě

(pokračování z předchozí strany)

Vrátilo se vojsko, někteří vojáci byli i v Československu a na lidi v naší vlasti moc rádi vzpomínali. My, když jsme šly se sestrou Slávkou do místního kina, seděli tam i vojáci a my jsme mezi sebou promluvily česky, tak to šlo jak telegraf Česky – Česky a vojáčkové se na nás ohlíželi. Při další návštěvě mi sestra řekla, nemluv na mně česky, ať nejsme pozorností všech vojáků v kině.

Další událost – jednou v neděli jsem se vrátila domů a doma sedělo několik ruských důstojníků, asi 5 osob. Přišli se podívat na Česky. Jeden mladý hezký voják na mně začal mluvit špatnou češtinou, to se divíš, jaký jsem černý to voják, já jsem Armén nebo Uzbek, už si přesně nepamatuji, co mi řekl, ale pamatuji se, že mi řekl, že byl v Praze raněný a ležel v pražské nemocnici, chodila je navštěvovat paní prezidentová, paní Hana Benešová a říkala, Alexejíčku, já si Tě vezmu za synáčka.

Další perlička – jeden z těch oficírů vypravoval, že byl pozván v Praze do rodiny na oběd, přišel a otevřel dveře a na kanapi ležela starší žena jen v trenýrkách a dospělá dcera chodila též v krátkých kalhotách – zavřel dveře a nechtěl voják tam vstoupit, ale ony ho pozvaly samy, ať jde dál. V té době se ve východních zemích nechodilo v krátkých kalhotách a hlavně ženy si to nemohly dovolit. Nyní vysvětlení jak nás ti oficíři našli – došli si na místní úřad zjistit, kde bydlí Češi – chtěli slyšet českou řeč.

Na tom úřadě pracovala paní, která nás znala, a už víte pravdu, jak nás vojákové, co bojovali v Praze, našli. Venku na šňůře visely šaty, které byly mé sestry Slávky, vojákové je poznali, prý viděli dívku, která měla na sobě takové šaty, není divu, že si zapamatovali tu dívku, vždyť to byla moje sestra Slávka a bylo jí 20 let.

Doslov – v roce 1986 jsme jeli s rodinou autem směr Kyjev, Charkov, horem přes Kavkaz do Tbilisi, Jerevan a dolem podél Černého moře jsme se vraceli, náš známý z druhého auta, byl oblečen do krátkých kalhot, a když vystoupil z auta, budil pozornost.

V České Kamenici 21. 9. 2018 sepsala
Soňa Nováková-Šircová

Mé dětské vzpomínky a vyprávění mých rodičů o naší Volyni

Reaguji na výzvu, abychom zachovali vzpomínky na Volyň. Něco o historii naší rodiny: pocházíme od města Písek v Čechách. Na Volyň se moji předkové vystěhovali v roce 1886, kde založili vesnici Novostavce. Pozemky zakoupili od polského šlechtice. První zimu prožili v zemlance, pouze pro krávu a pár koní ještě do zimy postavili provizorní chlév z dřevěných tyčí a proutí. V dalších letech si začali budovat svoji cihelnu a postavili zděné chlévy pro skot, koně a chlívek pro prasata.

Dle vyprávění mých rodičů v nejlepším ekonomickém rozkvětu měli dva páry koní, klisny byly zapsány v plemenných knihách a hříbata se dobře prodávala. Ze skotu měli 8–10 krav + dorost, dvě prasnice a od nich selata a žirná prasata pro svoji potřebu. Každý rok poráželi 3–4 stotřicetkilové vepře.

Celkem hospodařili na 30 ha půdy a lesa. Dále dědeček prý vlastnil dost velkou chmelnici a dle vyprávění to byl velký finanční přínos, dále ovocné sady, ze kterých se ovoce prodávalo židovským obchodníkům. Ti si sami ovoce

otrhali a koňskými potahy odváželi do měst Zdobunova a Rovna.

Sazenice ovocných stromků se dovážely z Čech. Tento ekonomický rozmach na Volyni byl ještě, když jsme byli pod vedením Polské vlády.

Děda byl několik roků starostou obce a ze své cihelny dodal cihly na postavení české školy, na které učil pan učitel Křivka, kterého později zabili „benderovci“. Následující období bylo daleko horší, to jsme se dostali do vlivu sovětské moci. Přišla kolektivizace, nuceně se zakládaly „Kolchozy“, zrušili soukromé vlastnictví, sebrali veškerý živý inventář i zásoby obilí na osev polí a dědu prohlásili za „kulaka“ a odvedli do vězení.

Takto postižených rodin z naší vesnice Novostavce bylo několik. Pekly se suchary, sušilo ovoce a čekali jsme, kdy nás vyvezou na Sibiř. Ale to již vypukla druhá světová válka a dědeček se vrátil ze sovětského vězení za 7 měsíců domů v tak zuboženém stavu, že ho ani vlastní syn nepoznal.

Tím končím vzpomínkami mých rodičů na období do druhé světové války.

MVDr. Jiří Zahradník

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Region BRNO

V lednu oslavují: **91 let paní Emilie Košťáková**, roz. Kozáková z Novosilky České, nyní Oleksovice; **90 let pan Josef Bryksa** z Junkovky, nyní Brno; **81 let paní Eleonora Jajtnerová** ze Stromovky, nyní Brno.

Všem jubilantům přejeme pevně zdraví a životní pohodu.

Za region Jan Pavlica

Region DOMAŽLICE

V měsíci lednu slaví: **95 let paní Emilie Tomanová** z Lipiny, nyní Malý Malahov; **89 let paní Marie Lokvencová** z Dolinky, nyní Plzeň; **83 let paní Světluše Pechová** z Michalovky, nyní Plzeň; **78 let pan Ing. Josef Vlk** z Dolinky, nyní Domažlice; **77 let paní Emilie Kuthanová**, Zahnašovice, Holešovice, nyní Srby.

Všem oslavencům přejeme mnoho štěstí, zdraví a pohody do dalších let.

Za region Libuše Průchová

Region CHOMUTOV

V lednu oslaví: **75 let paní Halina Afitská**, roz. Lažanská z Kupičova, bytem Jirkov; **73 let paní Ludmila Haldovská**, roz. Menšíková bytem Údlice; **90 let pan Vladimír Licinberg** z Dlouhého Pole, bytem Chomutov; **86 let pan Josef Roller** z Hulče, bytem Kadaň; **73 let paní Luba Rösslerová**, roz. Hrdličková ze Semidub, bytem Chomutov.

Vše nejlepší za region přeje Jaroslav Báča

Region KARLOVY VARY

V lednu slaví: **83 let paní Houšková Miluše** z Černikova, bytem Ostrov

n/Ohří; **89 let pan Glanc Josef** z Polonného, bytem K. Vary; **90 let pan Randa Miroslav** z Velkého Oseka, bytem K. Vary.

Vše nejlepší a pevné zdraví všem za region přeje Helena Horáková

Region LITOMĚŘICE

V lednu slaví: **65 let pan Rostislav Pechoušek** z Trostence, bytem Litoměřice; **75 let paní Ing. Jaroslava Mocová** ze Straklova, bytem Ústí n. L.; **86 let paní Emilie Boučková** z Buršovky, bytem Ústěk; **87 let paní Růžena Škrabalová** z Michalovky, bytem Litoměřice; **92 let paní Marie Stanislavská** z Teremna, bytem Polepy.

Všem jubilantům srdečně přeje pevné zdraví a spokojenost.

Daniela Zelenková, jednatelka

Region MOHELNICE

V lednu oslaví **82 let pan Ing. Jiří Kuchař** z Dermáně, bytem v Mohelnici.

Hodně zdraví a štěstí za region přeje Libuše Machovská

Region MORAVSKOSLEZSKÝ

V lednu slaví **pan Vilém Jersák**, nar. Pokosy, bytem Hodoňovice-Baška – **81 let; pan František Dubec**, nar. Špakov, bytem Fulnek – **82 let; paní Marie Rošlapilová**, nar. Malý Špakov, bytem Hladké Životice – **82 let; pan Jiří Kříž**, nar. Zálesí, bytem Drahotuše –

87 let; paní Marie Dvořáková-Zběrajevská z Martinovky, bytem Krnov – **88 let; pan Břetislav Ludvík**, nar. Cholopec, bytem St. Ves-Bílovec – **88 let; pan MVDr. Vladimír Samec** z Dembrovky, bytem Nový Jičín – **91 let.**

Jubilantům přeje vše nejlepší a hlavně hodně, hodně zdravíčka.

Za region přeje Zdenka Novotná a Marie Seitlová

Region OLOMOUC

V měsíci lednu oslaví **94 let paní Břetislava Václavíková** z Moldavy, nyní bytem Olomouc.

Do dalších let přeje pevné zdraví a osobní pohodu.

Za region Ing. Miroslav Nerad

Region PRAHA

V lednu oslaví: **80 let paní Albína Knobová** z Podlísk, nyní Čelákovice; **81 let pan Jiří Rébl** z Kopče, nyní Svinná – Stříbro; **81 let paní Anna Müllerová** z Hulče České, nyní Praha; **83 let paní Irena Vaníčková** ze Zálesí, nyní Nymburk; **85 let paní Irena Mašková** ze Mstěšína, nyní Teplice; **86 let pan Josef Holý** z Alexandrovky, nyní Nové Město nad Metují; **88 let pan Ing. Leon Polívka** z Hlinska, nyní Tábor; **89 let paní Marie Kadavá** z Volkova, nyní Praha; **94 let pan Vladimír Winter**, Praha.

Všem jubilantům přeje do dalších let pevné zdraví a spokojenost.

Za region Ing. Ludvík Engel

Region ŽATEC

V lednu slaví **95 let paní Olga Berková** z Novin Č., nyní Žatec; **89 let paní Anna Burešová** z Kvasilova, nyní Žatec; **84 let paní Antonie Černá** ze Sviščova, nyní Žatec; **81 let paní Marie Fialová** z Novokrajeva, nyní Měcholupy; **91 let paní Alžběta Hasilová** z Hubína, nyní Radičevy; **92 let paní Věra Ketnerová** z Prahy, nyní Žatec; **85 let pan Evžen Končický** ze Straklova, nyní Žatec; **86 let paní Věra Moravcová** z Michalovky, nyní Žatec; **82 let paní Emilie Nechmačová** z Novokrajeva, nyní Karlovy Vary; **80 let paní Jiřina Nosková** z Volkova, nyní Žatec; **85 let paní Eliška Růžičková** ze Slíně, nyní Žatec; **88 let paní Ing. Lydie Šlehoferová** ze Semidub, nyní Plzeň; **88 let paní Eugenie Štípková** z Novostavců, nyní Velemyšleves; **81 let paní Anna Šulitková** z Michalovky, nyní Velichov; **87 let paní Božena Vávrová** z Novokrajeva, nyní Všenice; **88 let paní Jiřina Zetková** z Volkova, nyní Žatec; **93 let pan Ing. Václav Petříček, CSc.** z Rapatova, nyní Podbořany; **90 let pan Vladimír Valenta** z Dorohostají, nyní Podbořany.

Přeji vše nejlepší, hodně zdraví a štěstí.

Za region Slávka Černá

Príspevky na tisk prosinec

Region Chomutov: Josef Kocek, Jiříkov, 100 Kč; Václav Hofman, Seletice, 200 Kč;

region Vyškov: 2 000 Kč;

region Praha: Miloslav Košťál, Aš, 100 Kč; Josef Holý, Nové Město nad Metují, 250 Kč;

region Podbořany: Marie Langmaierová, Podbořany, 300 Kč; Marie Medunová, Podbořany, 300 Kč;

region Tachov: Josef, Loukota, Kozolupy, 500 Kč;

region Litoměřice: nejmenovaný dárc, Roudnice nad Labem, 200 Kč;

region Žatec: Božena Hodálová, Praha, 200 Kč; Jaroslav Nový, Ostrov, 300 Kč; Bohumil Martínek, Loket, 300 Kč;

region Moravskoslezský: Věra Dvořáčková, Hranice, 500 Kč; Stanislav Šrek, Brumovice, 250 Kč;

region Uničov: Věra Obrtelová, Uničov, 150 Kč; Ing. Josef Faltys, Bohuňovice, 250 Kč.

Ve Zpravodaji č. 10, bylo uvedeno v regionu Žatec chybně jméno dárkyně. Správně má být Marie Sikolová, Louny, 150 Kč. Za chybu se omlouváme.

*Všem dárcům srdečně děkujeme.
Alena Kučerová, hospodářka*

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Rožtylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodářky Sdružení: Alena Kučerová, Turgeněvova 13, Litoměřice 412 01, tel.: 605 165 893, e-mail: Alena-Kucerova@email.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárce a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, tel: 728 351 726, e-mail: m.necasova@seznam.cz. Děkujeme.

Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Číslo vydání 1/2019. Šéfredaktorka: Šárka Horská. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte na e-mailovou adresu: zpravodajscvp@seznam.cz nebo na korespondenční adresu: Šárka Horská, Průběžná 27, Praha 10, 100 00. Tiskne: Neoset, Ke Březině 86, 142 00 Praha 4 – Písnice. Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod ev. č.: MK ČR E 5901. Termín pro zaslání příspěvků do č. 2/2019 je 31. 1. 2019. Stránky SČVP www.scvp.eu. Toto číslo vyšlo 7. ledna 2019.